

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 27 mei 2004 in zaak T-358/02 (Deutsche Post en DHL/Commissie). Bij deze beschikking heeft het Gerecht van eerste aanleg het op 3 december 2002 ingestelde beroep van Deutsche Post AG en DHL Express (Italy) Srl niet-ontvankelijk verklaard. Volgens het Gerecht hebben verzoeksters niet aangetoond dat zij beroep kunnen instellen. Rekwiranten voeren in hogere voorziening daartegen aan dat zij wel degelijk rechtstreeks en individueel door de beschikking van de Commissie worden geraakt en daardoor beroep kunnen instellen overeenkomstig artikel 230, vierde alinea, EG. Aangezien verzoeksters overigens ook belang hebben bij het beroep, moet bovengenoemde beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 27 mei 2004 volgens rekwiranten worden vernietigd en moet het beroep van Deutsche Post AG en DHL Express (Italy) van 3 december 2002 ontvankelijk worden verklaard.

⁽¹⁾ PB C 228 van 11 september 2004.

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), van 24 augustus 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen, op verzoek van South Western Fish Producers' Organisation Ltd e.a. en Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Zaak C-388/04)

(2004/C 284/18)

De High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) heeft bij beschikking van 24 augustus 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 september 2004, in het geding tussen The Queen, op verzoek van South Western Fish Producers' Organisation Limited en anderen en Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

„Zijn artikel 12 van verordening (EG) nr. 2287/2003 ⁽¹⁾ van de Raad (PB L 344, blz. 1) en punt 6 van bijlage V daarbij, voorzover van toepassing op vaartuigen die vistuig van de in punt 4, sub b, van deze bijlage bedoelde categorie aan boord hebben, ongeldig met betrekking tot in het oostelijke deel van het Kanaal opererende boomkortrawlers met „kettingsmatten”, omdat deze bepalingen:

(a) in strijd zijn met de artikelen 33 en 34 EG,

(b) onevenredig zijn,

(c) in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling, en/of

(d) verzoeksters recht schenden om vrij van onnodige dwang een inkomen te verwerven?”

⁽¹⁾ Van 19 december 2003 tot vaststelling, voor 2004, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften PB L 344 van 31.12.2003, blz. 1.

Hogere voorziening, op 22 september 2004 ingesteld door Sumitomo Metal Industries Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 8 juli 2004 in gevoegde zaken T-67/00, T-68/00, T-71/00 en T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. en Sumitomo Metal Industries Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-403/04 P)

(2004/C 284/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 september 2004 hogere voorziening ingesteld door Sumitomo Metal Industries Ltd, gevestigd te Osaka (Japan), vertegenwoordigd door C. Vajda QC en G. Sproul, Solicitor, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 8 juli 2004 in gevoegde zaken T-67/00, T-68/00, T-71/00 en T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. en Sumitomo Metal Industries tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

i) de hogere voorziening tegen het arrest in gevoegde zaken T-67/00, T-68/00, T-71/00 en T-78/00 volledig of gedeeltelijk toe te wijzen en dit arrest in zijn geheel of gedeeltelijk te vernietigen;

ii) de artikelen 1 en 3 tot en met 6 van de beschikking, waar zij tot SMI zijn gericht, nietig te verklaren;

iii) de Commissie zo nodig wegens schending van artikel 6, lid 1, EVRM te veroordelen tot betaling aan SMI van een schadevergoeding ten bedrage van € 1 012 332, zijnde de som van € 217 183 (extra kosten voor de bankwaarborg), € 620 249 (moratoire interesten), en € 175 000; en

iv) de Commissie te verwijzen in de kosten van SMI, zowel van de procedure voor het Hof als die voor het Gerecht van eerste aanleg.